

РЕШЕНИЕ

№ 7675

гр. София, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 28.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7118** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на "Топлофикация - Разград" АД- [населено място], представлявано от изпълнителния директор М. К. чрез адвокат Б. Д. срещу Решение № Ц-12/ 30.06.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), в частта по т. 8, с която по отношение на дружеството се утвърждават пределни цени на топлинната енергия и се определят преференциални цени и премии за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, считано от 01.07.2023г. Релевира доводи за незаконосъобразност на решението в оспорената част, като постановено при съществени процесуални нарушения, при неспазване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона. Жалбоподателят, твърди че решението в оспорената му част – т.8 е незаконосъобразно, поради противоречие с разпоредбите на чл. 23, ал. 1 и чл. 31, т. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за енергетиката, тъй като не са спазени изискванията утвърдените пределни и преференциална цена да възстановят икономически обосноваваните разходи за лицензионната дейност на „Топлофикация – Разград” АД, както и да са определени по прозрачен начин, основан на обективни критерии. Излага твърдения, че „Топлофикация – Разград” АД е подало заявление с вх. № Е-14-16-7 от 03.04.2023г. до КЕВР за утвърждаване на цени на

електрическа и топлинна енергия, като е представило необходимата информация и приложения. След публикуването на изготвения Доклад относно утвърждаване на цени на топлинна енергия и електрическа енергия от комбинирано производство, дружеството своевременно е подало възражение с вх. № Е-14-16-9/01.06.2023г., като в оспореното решение липсват ясни мотиви относно неприемане на конкретните възражения на „Топлофикация – Разград” АД. В жалбата се прави искане решението в оспорената част да бъде отменено и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне съобразно задължителните указания на съда по тълкуването и прилагането на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата на изложените в нея основания. Излага подробни съображения, вкл. и в писмени бележки. Претендира съдебни разноски съгласно представен списък.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалния представител оспорва жалбата. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ – [населено място], редовно призована, не се представлява в съдебно заседание, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното :

След извършен регулаторен преглед КЕВР с Решение № Ц-18/ 01.07.2022г., считано от 01.07.2022г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени и премии на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала” на 36 дружества от сектор „Топлоенергетика”. На основание чл. 3, ал. 2, т. 1, във връзка с чл. 24 от НРЦТЕ с писмо на КЕВР изх. № Е-14-00-3 от 27.02.2023г., на 39 дружества от сектор „Топлоенергетика” е указано да представят отчетна информация за базисната година и прогнозна информация за периода 01.07.2023г. – 30.06.2024г. във връзка с извършване на регулаторен преглед и утвърждаване на цени на топлинна енергия и определяне на цени и премии на електрическата енергия, произведена по високоефективно комбинирано производство на дружествата от сектор „Топлоенергетика”, считано от 01.07.2022г.

„Топлофикация – Разград” АД е подало заявление с вх. № Е-14-16-7 от 03.04.2023г. до КЕВР за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия, като е представило необходимата информация и приложения.

Във връзка с подадените заявления със Заповед № 3-Е-143 от 11.04.2023г. на Председателя на КЕВР е сформирана работна група, която да извърши преглед на заявленията и приложенията към тях. Индивидуалните констатации след анализите на подадените заявления са показани в синтезиран вид за всяко от дружествата от сектор „Топлоенергетика” в доклад № Е-Дк-663 от 22.05.2023 г. от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и дирекция „Правна“ в КЕВР, приет на закрито заседание на КЕВР от 26.05.2023г. с протокол № 169 и публикуван на интернет страницата на Комисията. Проведено е обществено обсъждане на 06.06.2023г.

Въз основа на приобщените по преписката писмени доказателства е постановено

Решение № Ц-12/ 30.06.2023г. на КЕВР, с което в частта му по т. 8 на „Топлофикация Разград“ АД са утвърдени:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 497,05 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 256,07 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинна енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 145,54 лв./MWh;
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 9 843 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 9 616 хил. лв., от които условно-постоянни – 1 982 хил. лв. и променливи – 7 634 хил. лв.
 - Регулаторна база на активите – 4 745 хил. лв.
 - Н. на възвръщаемост – 4,96%
 - Количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 15 145 MWh
 - Количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 23 392 MWh.

По искане на жалбоподателя делото е изслушана съдебно-икономическа експертиза, изготвена от магистър икономист В. П., оспорена от ответника по съображения подробно изложени в депозираното по делото становище. Вещото лице е дало заключение по поставените задачи: 1. Направен ли е от КЕВР икономически анализ на стойностите на технологичните разходи на Т. – Р. АД и на възможността за намаляването им в съответствие с инвестиционната програма на дружеството.; 2. Извършен ли е сравнителен анализ с технологични разходи в мрежи с подобни характеристики и режим на работа.; 3. Колко са отчетените от Т. Р. АД технологични разходи на топлинна енергия при преноса през 2020г., 2021г. и 2022г.; 4. До какво води едновременното намаляване на технологичните разходи по преноса и завишаването на топлинната енергия за разпределение към клиентите с 1452 МВтч от страна на КЕВР. От решението на КЕВР може ли да се установи какъв собствен анализ е направила Комисията за извършената корекция. Експертизата е приета от съда като изготвена въз основа на приобщения доказателствен материал. Изводите на експертното заключение, ще бъдат обсъдени и съобразени в съвкупност с останалите доказателства по делото с правните изводи по спора.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи :

Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна поради следните съображения:

Решението в оспорената му част е издадено от компетентен административен орган в съответствие с правомощията му. На основание чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗЕ Комисията осъществява регулиране на цените в случаите, предвидени в този закон. Разпоредбите на чл. 30, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ЗЕ определят, че на регулиране от Комисията подлежат цените, по които производителите продават топлинна енергия на топлопреносното предприятие и на пряко присъединени клиенти и по които топлопреносното предприятие продава топлинна енергия на клиенти. Съгласно чл. 33, ал. 1 от ЗЕ Комисията определя преференциални цени за продажба на електрическа енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия. Преференциалната цена на

електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централите с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия се определя по начина, посочен в ал. 3 на чл. 33 от ЗЕ, а именно на база индивидуалните разходи за производство и добавка, определена от Комисията по групи производители и по критерии съгласно чл. 24, ал. 1 и ал. 2 от НРЦЕЕ. Решение № Ц-12/ 30.06.2023г. е прието при наличието на кворум с изискуемото мнозинство, от състав на комисията, който съответства на изискванията на закона, подписано е, поради което, съдът намира, че същото е издадено от компетентен орган.

Решението е издадено и при спазване на изискването за форма, установено в разпоредбата на чл. 59 АПК. Оспореният административен акт съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Доколкото правомощията на КЕВР да регулира цените са обусловени от предложението и данните, предоставени от енергийните предприятия, административният орган следва да изложи мотиви за това приема ли за обосновани предложените цени, образувани ли са те с оглед изискванията на приложимите нормативни разпоредби и въз основа на кои ценообразуващи елементи, съответно да обоснове защо и по какъв начин определя различен от предложения размер на цените. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Не се констатират и съществени нарушения на административно-производствените правила при постановяването на оспорения акт, не е ограничено правото на заинтересованите лица да изразят своите становища, включително и да представят необходими доказателства, което право е надлежно упражнено от жалбоподателя в административното производство. Комисията след представяне на заявлението за утвърждаване на цени на закрито заседание е приела доклад на работната група, назначена за проучване на преписката. Проведено е открито заседание за обсъждане на приетия доклад. На закрито заседание регулаторният орган е приел проект на решение по заявлението, който е подложен на обществено обсъждане. Общественото обсъждане е проведено съгласно изискванията на чл. 14 от ЗЕ – за участие са поканени държавни органи, ведомства, организации, енергийни предприятия, граждани и търговски дружества. Решението на регулаторния орган е взето при извършена преценка на заявленията и обсъждане на становищата на заинтересованите лица на закрито заседание на комисията, след което е публикувано. Въз основа на извършената проверка за законосъобразност по това основание, настоящата съдебна инстанция прави извод за липсата на съществени процесуални нарушения, обосноваващи отмяна на акта на основание чл. 146, т. 3 от АПК.

Решението в оспорената му част е постановено при противоречие с материалния закон.

При изпълнение на правомощията си за ценово регулиране Комисията се ръководи от принципите по чл. 23, чл. 24 и чл. 31 ЗЕ. В чл. 23, т. 4 от ЗЕ е регламентирано правомощието на комисията да осигурява баланс между интересите на енергийните дружества и клиентите. Ето защо правомощията на КЕВР предполагат оценка и анализ на предоставената информация с оглед на нейната точност и икономическа обоснованост, поради и което комисията няма задължение да приеме еднозначно предложенията на енергийните предприятия. Друг принцип, от който се ръководи

комисията при изпълнение на регулаторните си правомощия, е осигуряването на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и видовете клиенти (чл. 23, т. 5 от ЗЕ). Изпълнявайки това свое законово задължение и в съответствие с принципа на чл. 8, ал. 2 от АПК, че в пределите на оперативната самостоятелност при еднакви условия сходните случаи се третират еднакво, КЕВР следва да прилага към всички дружества, адресати на процесното решение, общ подход при определяне на цените на електрическа и топлинна енергия и общи принципни положения относно извършените допълнително корекции, но съобразно специфичните особености на дружеството. В чл. 31 ЗЕ се изисква цените да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин, да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им, включително разходите за: управление, експлоатация и поддръжка на енергийните обекти; поддържане на резервни и регулиращи мощности, необходими за надеждно снабдяване на клиентите; доставка и поддържане на резервите от горива; ремонти; амортизации; съхраняване и преработка на отработено ядрено гориво и радиоактивни отпадъци, извеждане на ядрени съоръжения от експлоатация и ядрена безопасност; балансиране на електроенергийната система.

Цените на топлинната енергия се определят по реда на Наредба № 5 от 23.01.2014г. за регулиране на цените на топлинната енергия, а в случаите на комбинирано производство се утвърждават еднокомпонентна цена или цени на топлинна енергия по видове топлоносители и се определя преференциална цена на електрическата енергия, на база приети от КЕВР Указания, и в съответствие и с чл.24 от Наредба № 1 от 2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия. Във връзка с приети изменения и допълнения в Наредба № 5 от 23.01.2014г. за регулиране на цените на топлинната енергия и в Наредба № 1 от 14.03.2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия (ДВ. бр.52 от 22.06.2018 г.), са разработени Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала, приети с протоколно решение на КЕВР № 116/26.06.2018г., които отменят предишните Указания, приети с протоколно решение № 95/25.05.2015г.

За предприятията от сектор „Топлоенергетика“ КЕВР е приела метод на регулиране „Н. на възвръщаемост на капитала” с решение по протокол № 28/21.02.2012г. При метода „Н. на възвръщаемост на капитала”, след извършване на регулаторен преглед, КЕВР утвърждава цени и необходими годишни приходи за регулаторен период не по-кратък от една година. Необходимите годишни приходи включват признати от Комисията икономически обосновани разходи и възвръщаемост на капитала. Следващ регулаторен преглед се извършва при констатиране на съществени отклонения между одобрените и отчетените елементи на необходимите приходи.

Съдът намира, че в нарушение на материалния закон Комисията не признава в заявения размер технологичните разходи при пренос на топлинна енергия, присъщи на лицензионната дейност на "Топлофикация - Разград" АД, относими към регулаторния период.

"Топлофикация - Разград" АД е представило към заявлението следната обосновка за технологичните разходи при пренос на топлинна енергия:

Размерът на технологичните разходи на топлинна енергия при преноса на топлинна енергия за "Топлофикация Разград" АД са определени съгласно „Методика за

определяне на допустимите размери на технологичните разходи на топлинна енергия при пренос на топлинна енергия“, приета от КЕВР с протоколно решение №139 от 20.10.2005 г.

Технологичните разходи при преноса са формирани от технологичните разходи в топлопреносната мрежа и в 168 броя абонатни станции.

Отчетните данни за двата периода 01.07.2022г.- 01.01.2023г., както и прогнозата за 01.07.2023г. - 30.06.2024г. са дадени в справки № 5 /ТИП - пренос/.

Наличната статистическа информация от последните 10 години, показва динамика в изменението на технологичните разходи при преноса на топлинна енергия в границите от 25,8 до 34,1 %. За 2020г. загубите са 11213 MWh (33,4%), за 2021г. загубите са 9848,22 MWh (29,4 %), за 2022г. са 8188 MWh (28,3 %), за периода 01.07.2023 - 30.06.2024г. прогнозата е за 7300 MWh (24,97 %) загуби при следната структура 89% през неотоплителен сезон и 24% през отоплителен.

Основните причини за увеличените технологични разходи са :

- дружеството няма свободен финансов ресурс за инвестиции в обновяване на преносната мрежа и абонатните станции;
- изтичане на топлоносител и добавъчна вода;
- топлоотдаване в топлопреносната мрежа в резултат на компроментирана топлоизолация на топлопроводите;
- налична тенденция за драстично намаляване на потребителите на БГВ

При извършване на корекцията на технологичните разходи КЕВР се е позовала на т.б от общия подход, според който:

Количествата на топлинната енергия за технологични разходи по преноса са на база отчетен период, коригирани съобразно производствената, ремонтна и инвестиционна програма, както и развитието на топлопреносните мрежи и реалните стойности на загубите в съответствие с разпоредбите на Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година относно енергийната ефективност и присъединяването на нови потребители на топлинна енергия.

Технологичните разходи по преноса са в съответствие с утвърдената методика от КЕВР, съгласно изискванията на чл. 21, ал. 1, т. 19 от ЗЕ, като топлопреносните предприятия не следва да получават икономически изгоди в резултат от неизпълнение на своите задължения за поддръжка на топлопреносните мрежи и намаляване на технологичните разходи по преноса на топлинна енергия.

При анализа на възражението на дружеството в Решение № Ц-12 / 30.06.2023г. КЕВР е посочила следното:

„Възражението по отношение на технологичните разходи по преноса на топлинна енергия не се приема.

За целите на ценовото регулиране, в признатите от Комисията технологични разходи по преноса могат да се включат показатели на разхода (MWh и %), установени в резултат на сравнителни анализи за нивото му през изминали години, гранични стойности на разхода,

постижими при оптимални условия на пренос на топлинна енергия, както и използването на експертна оценка за неговото изменение през новия ценови период, в резултат от извършените и предстоящите за извършване инвестиции в топлопреносната мрежа. Комисията счита, че дружеството следва да предприеме драстични мерки по обследване на причините за високия процент на топлинни загуби и предприемане на мерки по коригирането му. Корекцията на разхода се налага и поради необходимостта от запазване на клиентите на топлинна енергия, присъединени към топлофикационните мрежи.

Корекцията по намалението на количеството топлинна енергия за технологични разходи по преноса, която Комисията извършва, е с оглед на това, че то е един гарантиран целогодишен топлинен товар и намалението му следва да е за сметка на енергийното дружество. Разходите за производство на топлинна енергия за технологични разходи по преноса се заплащат от потребителите и с оглед защитаване на интересите им и създаване на стимули за ефективна дейност на топлопреносното предприятие следва да се определи техният допустим годишен размер. Докато в топлофикационните системи в Европа, техният относителен дял спрямо отпуснатата към преноса топлинна енергия е в границите от 10% до 15%, местните топлофикационни дружества отчитат дял на технологични разходи многократно надвишаващ посочените по-горе стойности. Рехабилитационните мерки в топлопреносната мрежа и абонатните станции водят до ползи за топлопреносното предприятие по отношение на спестяване на топлинна енергия за технологични разходи в абонатните станции и топлопреносната мрежа от топлоотдаване и за загряване на добавъчната вода. Технологичните разходи в нови абонатни станции са 7-8 пъти по-малки в сравнение със старите, като загубите на топлоносител са също в пъти по-малки. Подмяната на старите топлопроводи с нови с предварително изолирани тръби с изолация пенополиуретан води до намаляване на топлоотдаването от тях с 3-4 пъти, а на количеството на добавъчната вода 50-60 пъти. Количествата на топлинната енергия за технологични разходи по преноса са коригирани в размер по-малък от нивото на отчетените през регулаторния период с оглед на това, че технологичните разходи са един гарантиран целогодишен топлинен товар и дружествата разчитат на него, за да запазят и увеличат количеството на електрическата енергия, произведена по комбиниран начин. В тази връзка увеличаването на количеството на топлинната енергия за разпределение с топлоносител гореща вода за потребители с размера на намаленото количество на топлинна енергия за технологични разходи следва да е за сметка на топлопреносното

предприятие и да не се счита за нереално увеличение на потреблението от битови потребители. Неприемливи са високите технологични разходи по преноса на дружествата, тъй като те се отразяват директно в цените на крайния клиент на топлинна енергия и така се нарушава изискването на чл. 23, т. 4 от ЗЕ, регламентиращ правомощието на Комисията да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. Подходът за завишаване на количеството на реализираната енергия с разликата, приета като намаление на топлинната загуба по преноса, е икономически обективен, тъй като лицензираното топлопреносно предприятие не следва да получава икономически изгоди в резултат от своето неправомерно поведение по отношение на поддържане на високи технологични загуби при преноса на топлинна енергия. В допълнение, високите технологични разходи по преноса увеличават количеството на електрическата енергия, произведена по комбиниран начин, за което дружеството получава държавна помощ чрез премията по чл. 33а от ЗЕ. От друга страна отговорността за високите технологични разходи по преноса и за неполагане на усилия за намаляването им е на самото топлопреносно предприятие, поради което е обосновано именно на него, а не на клиентите да бъде възложена загубата от тези разходи. При определяне на цените икономически не е обосновано да се вземат реалните загуби на топлинна енергия по преноса на база техническите характеристики на топлопреносната мрежа, тъй като това не би стимулирало дружеството за провеждане на инвестиционни мероприятия с оглед ефективна дейност и спестяване на топлинна енергия. В допълнение следва да се има предвид, че високата цена на услугата отказва потребители от същата, а не осигурява средства за обновяване на топлопреносната мрежа.“

Стойностите на технологичните разходи по преноса на топлинната енергия са следните:

- заявени за новия ценови период – 24,97%;
- отчетени за 2022 г. – 28,23%;
- признати за новия ценови период – 20,00%.“

В приетото по делото заключение на СИЕ е констатирано, че няма данни да е анализирана инвестиционната програма на Т. – Р.“ АД, нито да е извършен сравнителен анализ с технологични разходи в мрежи с подобни характеристики и режим на работа съобразно Методиката. Вещото лице е потвърдило, че за последните 3 години отчетените от „Топлофикация-Разград“ АД технологични разходи на топлинна енергия при преноса са в следните размери:

- 2020 г. – 11 213 МВтч. или 33,4 %;

- 2021 г. – 9 848 МВтч. или 29,4 %;
- 2022 г. – 8 188 МВтч. или 28,2 %.

Налице е тенденция за намаление, но понижаването на технологичните разходи до нива от 20,00%, предвид отчетените през предходните години нива от дружеството, не води до реално постижими показатели с оглед състоянието на основните съоръжения и топлопреносната мрежа на „Топлофикация – Разград“ АД. Непланирането на инвестиции е вследствие от финансова невъзможност за реализирането им, поради ежегодното „орязване“ на цените от страна на КЕВР. Това няма как да доведе до обоснован резултат от 20,00% постигнати технологични разходи по преноса за конкретното дружество.

В открито съдебно заседание по делото, проведено на 28.11.2023г. процесуалният представител на КЕВР представи писмено становище по приетата по делото СИЕ. Вещото лице изясни, че в заключението си на стр. 16 където е констатирано, че не са включени данни в решението какви сравнителни анализи са извършени, с какви или кои други предприятия, какви са граничните стойности на разхода, постижими при оптимални условия на пренос на топлинна енергия и т.н. е имало предвид българския пазар, а не цитираните на стр. 15 „мотиви на КЕВР относно топлофикационните системи в Европа.“ Съдът намира, че сравнението с топлофикационните системи в Европа, които работят в условията на либерализиран пазар, дружествата там са търгувани на борсата и т.н., не може да замести липсата на сравнителни анализи с другите топлофикационните дружества на българския пазар.

Едновременно с намаляване на технологичните разходи по преноса, КЕВР без аргументи е завишила топлинната енергия за разпределение към клиентите с 1452 МВтч. Това е довело до намаляване на цените на топлинна и електрическа енергия на „Топлофикация – Разград“ АД. Вещото лице в приетата по делото СИЕ е дало заключение, че намаляването на технологичните разходи по преноса и завишаването на топлинната енергия за разпределение към клиентите има следните ефекти:

1. С намалението на технологичните разходи по преноса намалява стойността на разходите за производство на топлинна енергия за клиентите (ред 13 от Справка № 5 от електронния модел). Това води до по-малко увеличение на цената на топлинната енергия или до нейното намаление.
2. С увеличението на количеството топлинна енергия за разпределение към клиентите, общите разходи за производството и за преноса на топлинната енергия се разпределят върху по-голямо

количество и спада стойността на единица (ред 15 и ред 17 от Справка 5 от електронния модел). По този начин разходите за производство, за пренос и възвръщаемостта на капитала за непризнатото количество технологични разходи по преноса – в случая 1452 МВтч, остават за сметка на дружеството, тъй като за тях няма клиенти и това количество няма да бъде продадено.

За да бъдат обосновани извършените корекции, КЕВР следва да извърши анализ по всеки конкретен ценови елемент, като изложи ясни мотиви и съображения, въз основа на конкретни и съпоставими показатели, съответни за отрасъла или съпоставими по отношение на конкретния жалбоподател въз основа на конкретни данни, които по своя характер следва да са недискриминационни, като се извършва преценка, както по отношение на данните от предходния период, така и по отношение на прогнозните данни, за съответния регулаторен период. Независимо от широката дискреционна власт, с която разполага, по силата на закона и оперативната си самостоятелност, за утвърждаване на пределни цени на топлинна енергия и на електрическата енергия, произведена по комбиниран начин, при прилагане на метода за ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, административният орган е ограничен, по отношение на предоставената от закона възможност за преценка, която може и трябва да бъде използвана в рамките на закона и в изпълнение на неговата цел. При оценката си за икономическа и техническа обоснованост по отделните ценообразуващи елементи, КЕВР трябва да се позове на базата на обосновка от дружеството, на база съпоставка и сравнение със сходни предприятия и сходни пазари, при прилагане на корекционни коефициенти, отчитащи спецификата на средата, както и сравнимост с предприятия, осъществяващи своята дейност в конкурентна среда, по отношение на конкретното дружество. Нито един от тези анализи не е извършен от административния орган.

Предвид изложеното, съдът намира, че Решение № Ц-12/ 30.06.2023г. на КЕВР в обжалваната му част по точка 8, с което са утвърдени цени на жалбоподателя, е незаконосъобразно поради нарушение на материалноправните разпоредби и поради това подлежи на отмяна на основание чл. 146, т. 4 АПК. Съдът изпраща преписката на КЕВР за ново произнасяне в едномесечен срок, считано от влизане на решението в сила и съгласно дадените в мотивите на настоящето решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора, въз основа на направено искане и представени доказателства за реалност на разноските, в полза на жалбоподателя на основание чл. 143, ал. 1 от АПК следва да бъдат присъдени деловодните

разноски в общ размер на 2836 лева, в т.ч. държавна такса 50 лева, депозит за вещо лице 1286 лева и адвокатското възнаграждение в размер на 1500 лева. Съдът намира за неоснователно направеното от ответника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Размерът от 1500 лева е съобразен с предвидения в Наредба № 1/2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения размер за този вид дела, съответства на правната и фактическа сложност на първоинстанционното производство, броя на проведените открити съдебни заседания, извършените от страните процесуални действия в хода на процеса, събраните доказателства, както и на броя и обема на инвокираните становища на КЕВР, поради което липсват основания за намаляването му по чл. 78, ал. 5 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК. Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 55 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № Ц-12/ 30.06.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 8, с която по отношение на "Топлофикация - Разград" АД се утвърждават пределни цени на топлинната енергия и се определят преференциални цени и премии за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, считано от 01.07.2023г.

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне в едномесечен срок, считано от влизане на решението в сила, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да плати на "Топлофикация - Разград" АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор М. К., деловодни разноски в размер на 2836 /две хиляди осемстотин тридесет и шест/ лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :

